

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Sud BiH / Суд БиХ
Apelaciono odjeljenje / Апелационо одјелјење
Одјел II / Одјел II / Одјел II / Одјел II
Одјел за судску управу / Одјел за

x - K2/05/02

12 (Sj./Стр.)

01-07-2008 13427

Broj: X-KŽ-05/02
Sarajevo, 02.06.2008. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel II za organizirani kriminal, privredni kriminal i korupciju, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudija Davorina Jukića, kao predsjednika vijeća, te sudija dr. Miloša Babića i Mitje Kozamernika, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika, Melike Bušatlić u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Dragana Čovića i dr., zbog krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i dr., odlučujući povodom optužnice Tužiteljstva Bosne i Hercegovine broj KT-277/04, izmijenjene dana 15.11.2007. godine, te dana 29.05.2008. godine, nakon održanog pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja, u prisutnosti tužitelja Tužiteljstva Bosne i Hercegovine, Peter-a Korneck-a, optuženih Dragana Čovića, Joze Ivankovića-Lijanovića, Mladena Ivankovića-Lijanovića, Jerke Ivankovića-Lijanovića i Slave Ivankovića-Lijanovića i njihovih branitelja, advokata Zdravka Rajića, Nade Dalipagić, Maria Bogdanovića i Davora Martinovića, na osnovu člana 283. tačke c) i a) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP BiH), dana 02.06.2008. godine, donio je i javno objavio

PRESUDU

Prema optuženima:

JOZI IVANKOVIĆU-LIJANOVIĆU, sin Stipe i majke Blagice rod. Mikulić, rođen 29.11.1962. godine u Kočerinu, općina Široki Brijeg, nastanjen u ul. Ive Pilara 9, Tm, Široki Brijeg, po narodnosti Hrvat, državljanin BiH i Republike Hrvatske, JMBG 2911962152384;

MLADENU IVANKOVIĆU-LIJANOVIĆU, sin Stipe i majke Blagice rod. Mikulić, rođen 22.08.1960. godine u Selištu, općina Tomislavgrad, nastanjen u ul. Tmska c. 173., Široki Brijeg, po narodnosti Hrvat, državljanin BiH i Republike Hrvatske, JMBG 2208960152406;

JERKI IVANKOVIĆU-LIJANOVIĆU sin Stipe i majke Blagice rod. Mikulić, rođen 15.11.1969. godine u Kočerinu, općina Široki Brijeg, nastanjen u ul. Tm bb., Široki Brijeg, po narodnosti Hrvat, državljanin BiH i Republike Hrvatske, JMBG 1511969152388;

SLAVI IVANKOVIĆU-LIJANOVIĆU, sin Stipe i majke Blagice rod. Mikulić, rođen 30.11.1957. godine u Kočerinu, općina Široki Brijeg, nastanjen u ul. Tm bb., Široki Brijeg, po narodnosti Hrvat, državljanin BiH i Republike Hrvatske, JMBG 3011957152387;

DRAGANU ČOVIĆU, sin Franje, rođen 20.08.1956. godine u Mostaru, nastanjen u ul. Akademika Zovke br.12/III, Mostar, po narodnosti Hrvat, državljanin BiH i Republike Hrvatske, JMBG 2008956150033.

ODBIJA SE OPTUŽBA

Da su:

U toku 2000. godine u namjeri da ishode donošenje nezakonitih upravnih akata s ciljem da se njihovom primjenom ishodi nezakonita primjena carinskih i drugih propisa kako bi na taj način izbjegli plaćanje posebnih pristojbi-prelevmana prilikom uvoza robe u BiH za svoja preduzeća "Lijanovići" d.o.o. i MI "Lijanovići" d.o.o., optuženi Jozo Ivanković-Lijanović, Slavo Ivanković-Lijanović, Mladen Ivanković-Lijanović i Jerko Ivanković-Lijanović kao vlasnici preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. i u svojstvu ovlaštenih službenih osoba optuženi Jerko Ivanković-Lijanović u svojstvu direktora preduzeća "Lijanović" d.o.o. u periodu od 05.04.2001. godine do 05.03.2002. godine, a optuženi Slavo Ivanković-Lijanović u svojstvu direktora preduzeća "Lijanović" d.o.o. od 05.03.2002. godine te optuženi Slavo Ivanković-Lijanović, Mladen Ivanković-Lijanović, Jozo Ivanković-Lijanović kao članovi nadzornog odbora u periodu od 03.04.2000. godine do 24.12.2001. godine, optuženi Jozo Ivanković-Lijanović, Mladen Ivanković-Lijanović, Jerko Ivanković-Lijanović kao članovi nadzornog odbora u periodu od 24.12.2001. godine do 26.11.2002. godine, optuženi Mladen Ivanković-Lijanović, Jerko Ivanković-Lijanović, Jozo Ivanković-Lijanović kao članovi nadzornog odbora u periodu od 26.11.2002. godine do 21.01. 2004. godine, optuženi Jerko Ivanković-Lijanović i optuženi Jozo Ivanković-Lijanović kao članovi nadzornog odbora od 21.04.2004. godine, su podstrekavali i dogovorili se sa optuženim Draganom Čovićem, da će optuženi Dragan Čović zloupotrebom i prekoračenjem granica svojih službenih dužnosti ministra za finansije u Federalnom ministarstvu finansija donijeti nezakonite upravne akte- mišljenja i tumačenja o primjeni carinskih i drugih propisa prema nadležnoj Carinskoj upravi FBiH, da bi primjenom mišljenja i tumačenja od strane nadležnih carinskih organa, optuženi Jozo Ivanković-Lijanović, Slavo Ivanković-Lijanović, Mladen Ivanković-Lijanović i Jerko Ivanković-Lijanović za svoja preduzeća izbjegli plaćanje posebnih taksi-prelevmana i da nezakonite akte neće povući sve do izmjene propisa i odluka na koje se doneseni akti odnose, te da su postupajući kao organizovana skupina osoba u smislu člana 1. tačka 19. Krivičnog zakona BiH počinili

1. JOZO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, JERKO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, MLADEN IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, SLAVO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, - zajedno

Po predhodnom dogovoru sa Draganom Čovićem optuženi Jozo, Jerko, Slavo i Mladen Ivanković-Lijanović kao vlasnici preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. s ciljem da ishode donošenje nezakonitog upravnog akta, upućuju dopis u ime preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. od 21.02.2000. godine s kojim traže od Carinske uprave FBiH pojašnjenja u vezi sa svrstavanjem pilećeg separata i traže da se uvede nova tarifna oznaka "ex" i izdvajanje od naplate posebne takse, nakon čega je po prethodnom dogovoru Dragan Čović zloupotrijebio ovlaštenja ministra za finansije, s ciljem da preduzećima optužnih Lijanovića omogući izbjegavanje plaćanja posebnih

taksi-prelevmana, te je zatražio usmeno od Carinske uprave FBiH, odnosno direktora Filipa Andrića, da Federalnom ministarstvu finansija u svezi sa dogovorenim zahtjevom optuženih Lijanovića uputi upit radi davanja pojašnjenja i hitnih smjernica u primjeni zakonskih propisa da li se na mašinski iskošteno meso peradi naplaćuju posebne takse, nakon čega je optuženi Dragan Čović tumačeći Odluku o određivanju proizvoda za koje se po njihovom uvozu plaća posebna pristojba prekoračio granice svoje službene dužnosti na način da je donio i potpisao akt broj 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine sa kojim je dao Carinskoj upravi FBiH obvezujuće mišljenje da se na strojno iskošteno pileće i pureće meso i kožice namijenjene za proizvodnju ne primjenjuju odredbe navedene Odluke, postupajući protivno Zakonu o vanjskotrgovinskoj politici BiH (Službeni glasnik BiH 7/98), prema kojem kontrolu nad primjenom ovog zakona vrši Ministarstvo vanjske trgovine, a Vijeće ministara donosi podzakonske akte i druge propise na osnovu ovog zakona na prijedlog ministarstva vanjske trgovine BiH kao i propisuje primjenu zaštitnih mjera, čiji prijedlog sačinjava Ministarstvo vanjske trgovine BiH uz pribavljeno mišljenje entiteta, te postupajući protivno Odluci o određivanju proizvoda za koje se pri njihovom uvozu u 1999. godini plaća posebna taksa i o visini te takse (Službeni glasnik BiH 2/99, 10/99, 15/99, 8/00, 17/00, 36/00, 15/01, 33/01 i 17/02) Vijeća ministara čije je važenje produžio Visoki predstavnik za BiH do 30.06.2000. godine prema kojoj se posebna taksa plaća pri uvozu proizvoda na carinsko područje BiH bez obzira na zemlju njihovog porijekla s ciljem ujednačavanja uslova trgovanja domaćim poljoprivredno-prehrambenim proizvodima na tržištu BiH sa uvoznim proizvodima, postupajući protivno Zakonu o Carinskoj tarifi BiH (Službeni glasnik BiH br.1/98, 21/02) prema kojem se carinske i ostale uvozne pristojbe naplaćuju na robu koja se uvozi, unosi ili prima u carinsko područje BiH po stopama određenim u Carinskoj tarifi koja je sastavni dio ovog zakona u kojoj su do aprila 2002. godine postojale samo dvije tarifne oznake u koje su se svrstavale sve kategorije smrznutog isječenog mesa kokoši i ćurki i to: od kokošaka domaćih 0207 14 00 00- isječeni komadi i otpaci, smrznuti i od ćurki 0207 27 00 00- isječeni komadi i otpaci, smrznuti, te se svaka uvezena roba mora svrstati u jednu od tarifnih oznaka nomenklature robe, pa se ne može ni dovoditi u pitanje kako svrstati "pileći separat", a u slučajevima gdje se smatra da je potrebno dodatno rasčlanjivanje robe, ono će se zasnivati na odluci donesenoj od strane Vijeća ministara, nakon čega je optuženi Dragan Čović izdao naredbu djelatnicima protokola u Federalnom ministarstvu finansija u suprotnosti sa Uredbom o kancelarijskom poslovanju organa uprave i službi za upravu u Federaciji BiH (Službeni glasnik FBiH 20/98, 49/98 i 5/00) da se za akt broj 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine u djelovodnom protokolu unaprijed rezervišće broj protokola, pa je pod rukopisno upisanim brojevima prenosa umjesto broja akta "16" upisano "49", a sa istim osnovnim brojem 2632, što je broj drugog akta: 01-49-2632/00 izdanog na isti dan, 23.06.2000. godine od strane optuženog Dragana Čovića sa kojim daje suglasnost za nazočnost predstavniku Carinske uprave FBiH na razgovorima o parafiranju ugovora, te je u rubrici "Predmet" ostavljeno polje prazno, nakon čega su po zahtjevima optuženih Lijanovića za carinjenje robe ovlaštene službe carinske uprave primjenjujući nezakoniti akt koji im je izdao optuženi Dragan Čović u periodu od juna 2000 do aprila 2002 oslobodili preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI

“Lijanović” d.o.o. plaćanja pripadajućih posebnih taksi-prelevmana na deklarisanu uvezenu količinu pilećeg separate u navedenom periodu, te su optuženi Lijanovići na opisan način izbjegli plaćanje posebnih taksi-prelevmana u ime svojih preduzeća te ostvarili protivpravnu imovinsku korist, od toga korist za preduzeće “Lijanovići” d.o.o. u iznosu od 120.000,00 KM i MI “Lijanovići” d.o.o u iznosu od 1.736.878,00 KM, a za koji iznos su istovremeno oštetili budžet Federacije BiH i indirektno budžet Bosne i Hercegovine u pripadajućem dijelu iz naznačene vrste prihoda,

2. JOZO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, JERKO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, MLADEN IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ i SLAVO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, - zajedno

Po predhodnom dogovoru sa optuženim Čović Draganom optuženi Jozo, Jerko, Slavo i Mladen Ivanković- Lijanović i optuženi Dragan Čović s ciljem da ishode donošenje nezakonitog upravnog akta, upućuju dopis u ime preduzeća “Lijanović” d.o.o. i MI “Lijanović” d.o.o. od 20.03.2000. godine sa kojim od Carinske uprave FBiH traže izjašnjenje u vezi sa carinskim postupkom u odnosu na “specifične preradbene poslove”, nakon čega je po prethodnom dogovoru optuženi Dragan Čović zloupotrijebio ovlaštenja ministra za finansije, s ciljem da preduzećima optuženih Lijanovića omogući izbjegavanje plaćanja posebnih taksi-prelevmana u tzv. specifičnim preradbenim poslovima, te je zatražio usmeno od Carinske uprave FBiH, odnosno direktora Filipa Andrića, da Federalnom ministarstvu finansija u svezi sa dogovorenim zahtjevom optuženih Lijanovića uputi upit sa kojim Carinska uprava FBiH od optuženog Dragana Čovića traži mišljenje o carinskom postupku po osnovu Ugovora o dugoročnoj poslovnoj suradnji sa inozemnim partnerom na način da se odvojeno carine sirovine, a odvojeno usluge, nakon čega je optuženi Dragan Čović tumačeći carinske propise u svezi sa carinskim postupkom po osnovu Ugovora o dugoročnoj poslovnoj suradnji sa inozemnim partnerom prekoračio granice svoje službene dužnosti na način da je donio i potpisao akt broj 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine sa kojim je dao Carinskoj upravi FBiH obvezujuće mišljenje da se može omogućiti provedba carinskog postupka temeljem Ugovora o dugoročnoj suradnji na način naveden u dopisu, čime je postupio protivno odredbi člana III.1.Ustava BiH, prema kojoj su pitanja vanjskotrgovinske politike i carinske politike u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine, postupajući protivno Zakonu o vanjskotrgovinskoj politici BiH (Službeni glasnik BiH 7/98), prema kojem izuzetno resorna ministarstva entiteta, uz saglasnost Ministarstva vanjske trgovine BiH, mogu izdati odobrenje da se izvrši izvozno uvozno carinjenje robe i bez prelaska carinske linije, ako je zaključen ugovor sa stranim licem i ako se smanjuju troškovi transporta robe, s tim da je dugoročna proizvodna saradnja poseban instrument s kojim se podrazumijeva svaki dugoročni ugovorni odnos u trajanju od najmanje tri godine između domaćeg pravnog lica koje obavlja proizvodne aktivnosti u BiH i stranog pravnog lica, koje se tiče razvoja, uvođenja proizvodnje, proizvodnje i uzajamnim snabdijevanjem proizvodima i njihovim sastavnim dijelovima s tim da vrijednost roba izvezenih na osnovu ugovora iz dugoročne proizvodne saradnje mora biti najmanje jednaka vrijednosti roba uvezanih na osnovu istog ugovora, dakle ne

postoje posebne carinske procedure za uvoz i izvoz roba naslovljene kao procedure po osnovu ugovora o dugoročnoj proizvodnoj saradnji sa inozemnim partnerom, postupajući protivno Zakonu o carinskoj politici BiH (Službeni glasnik BiH 21/98, 34/00 i 10/02) prema kojem je procedurom privremenog izvoza dopušteno da se roba iz BiH privremeno izveze iz carinskog područja BiH kako bi prešla proces obrade, odnosno da se proizvodi koji nastanu u tim procesima stave u slobodan promet, a po povratku robe uvozne pristojbe se plaćaju na troškove procesa obrade, material, komponenti i sličnih stavki koje su ugrađene u robu, s tim da se rješenje za privremeni uvoz ili privremeni izvoz izdaje na zahtjev osobe koja koristi robu ili osobe koja je preduzela korake da ona bude korištena, pa je tako optuženi Dragan Čović neutemeljeno dao tumačenje da se može omogućiti provođenje carinskog postupka po osnovu ugovora o dugoročnoj poslovnoj saradnji sa inozemnim partnerom na način da se odvojeno carine sirovine, a odvojeno rad tj. na način koji važi za poslove vanjske obrade, nakon čega je izdao naredbu djelatnicima protokola u suprotnosti sa Uredbom o kancelarijskom poslovanju organa uprave i službi za upravu u Federaciji BiH (Službeni glasnik FBiH 20/98, 49/98 i 5/00) da se za akt broj 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine u djelovodnom protokolu unaprijed rezerviše broj protokola, pa je pod rukopisno upisanim brojevima prenosa "16" i osnovnim brojem 2631 u rubrici "Predmet" ostavljeno polje prazno, nakon čega su po zahtjevima optuženih Lijanovića za carinjenje robe ovlaštene službe carinske uprave FBiH primjenjujući nezakoniti akt koji im je izdao optuženi Dragan Čović u periodu od juna 2000. godine do aprila 2002. godine oslobodili preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. plaćanja pripadajućih posebnih taksi-prelevmana na deklarisanu uvezenu količinu mesnih prerađevina u navedenom periodu, te su optuženi Lijanovići na opisani način izbjegli plaćanje posebnih taksi-prelevmana u ime svojih preduzeća te ostvarili protivpravnu imovinsku korist, za preduzeće "Lijanović" d.o.o. u iznosu od 9.152.289,17 KM i MI "Lijanović" d.o.o. u iznosu od 27.701.109,09 KM, a za koji iznos je istovremeno oštetio budžet Federacije BiH i indirektno budžet Bosne i Hercegovine u pripadajućem dijelu iz naznačene vrste prihoda.

**3. JOZO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, JERKO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ,
MLADEN IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ i SLAVO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ,
– zajedno**

Nakon što je optuženi Čović Dragan po prethodnom dogovoru sa optuženima Jozom Ivankovićem-Lijanovićem, Jerkom Ivankovićem-Lijanovićem, Slavom Ivankovićem-Lijanovićem i Mladenom Ivankovićem-Lijanovićem na način opisan pod tačkama 1. i 2. donio nezakonite upravne akte i nakon što su optuženi Jozo, Jerko, Slavo i Mladen Ivanković-Lijanović primjenom tih akata izbjegli plaćanje posebnih taksi-prelevmana kako je to opisano u tački 1. i 2. izmjenjene optužnice, optuženi Čović Dragan je po istom prethodnom dogovoru sa optuženima Jozom Ivankovićem-Lijanovićem, Jerkom Ivankovićem-Lijanovićem, Slavom Ivankovićem-Lijanovićem i Mladenom Ivankovićem-Lijanovićem tokom 2000. godine, s ciljem da optuženim Lijanovićima omogući i nadalje da izbjegavaju plaćanje posebnih taksi-prelevmana, postupajući u svojstvu ministra finansija Federalnog ministarstva finansija, povredom zakona, propuštanjem dužnosti nadzora, očito nesavjesno

postupao u vršenju dužnosti, na način da nije povukao nezakonite akte broj: 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine i broj 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine koje je donio po prethodnom dogovoru sa optuženim Jozom Ivankovića-Lijanovića, Jerkom Ivankovića-Lijanovića, Slavom Ivankovića-Lijanovića i Mladenom Ivanković-Lijanović, protivno upozorenjima upućenim od strane zamjenika direktora Carinske uprave FBiH Fuada Kasumovića broj: 0902 D-7108 od dana 25.07.2000. godine svim Carinarnicama i između ostalih i Federalnom ministarstvu finansija u kojem se navodi da je navedena problematika u nadležnosti institucija države Bosne i Hercegovine odnosno Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH, a sa kojim je optuženi Dragan Čović bio upoznat i upozorenja od ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH Mirsada Kurtovića broj: 01-445/00 od dana 28.07.2000. godine u kojem se navodi da se smatra neophodnim da se stave van snage tumačenja Federalnog ministarstva finansija i izda nalog svim carinarnicama na području Federacije BiH da po službenoj dužnosti izvrše naknadnu naplatu, nakon čega se direktor Carinske uprave FBiH Filip Andrić po dobijanju naprijed navedenog dopisa br.: 01-445/00 od 28.07.2000. godine Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa obratio Federalnom ministru finansija i tražio mišljenje o istom i to aktom broj: 0901-D-7448 od 03.08.2000. godine u kojem od optuženog Dragana Čovića u svojstvu federalnog ministra finansija traži da se očituje o aktu Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH, na koji optuženi Dragan Čović nikada nije dao odgovor, pa se postupak carinjenja robe preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. na način da se prilikom utvrđivanja visine carinskog duga ne obračunava posebna taksa nastavilo sve do 05.04.2002. godine, kada tadašnji direktor Carinske uprave FBiH Slavko Sikirić aktom broj: 0901 16-8-3180/02 stavlja van snage ranija tumačenja i postupanja te nalaže naplatu posebne takse, koju preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. do tada nisu plaćala usljed primjene nezakonitih akata optuženog Dragana Čovića federalnog ministra finansija broj 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine i broj 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine, a čija visina je do tog trenutka iznosila 38.719.276,26 KM.

6. JOZO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, JERKO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, MLADEN IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ i SLAVO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ- zajedno

U periodu od juna 2000. godine do aprila 2002. godine kao vlasnici preduzeća "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega i MI "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega koje obavljaju gospodarsku, djelatnost u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi za pravnu osobu u kojoj su zaposleni, sastavljanjem isprava neistinitog sadržaja, prikrivanjem činjenica neistinito prikazivali stanje i kretanje sredstava i rezultata poslovanja, uskraćivali plaćanje sredstava iz poreznih i drugih fiskalnih obaveza u Federaciji BiH, na način da je uvidom u originalnu carinsku dokumentaciju utvrđeno da je preduzeće "Lijanović" d.o.o. u 1999. godini uvezlo tri pošiljke robe trgovačkog naziva pileće meso strojno iskošteno ili pileći separat (pileći separat je uobičajeni trgovački naziv za mašinski iskošteno usitnjeno-separirano meso peradi koje se dobije u procesu iskoštavanja-odvajanja mesa od kostiju, te da se isporučuje presovano u blokove i duboko zamrznuto) preko graničnog prelaza Osoje, istu prijavilo u Carinsku ispostavu Mostar, zatim uskladištilo u carinsko skladište i istu ocarinilo tek 30.06.2000.

godine jer su osnivači i odgovorne osobe preduzeća braća Lijanović još od trećeg mjeseca 1999. godine očekivali izmjenu Odluke i izdvajanje tarifne oznake 0207 14 0000 za pileće iskošteno meso od naplate posebne takse, a budući da Vijeće ministara nije mijenjalo Odluku već je u neizmijenjenom tekstu produžavalo, preduzeća u vlasništvu braće Lijanovića počinju sa slanjem upita, usljed čega su nakon dobijanja akta br.: 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine od Federalnog ministra finansija Dragana Čovića koji je tumačenjem naložio da nakon uvida u odredbe Odluke o određivanju proizvoda za koje se po njihovom uvozu plaća posebna pristojba da se na strojno iskošteno pileće i pureće meso i kožice namijenjene za proizvodnju ne primjenjuju odredbe navedene Odluke, pa su u skladu sa tim aktom i dali upute svom zastupniku-špediteru "Interagent" d.o.o. iz Mostara da izvrše carinjenje bez plaćanja posebne takse za uvezenu količinu od 60.000 neto kilograma za koju su bili dužni platiti iznos od 120.000,00 KM budući da je visina posebne takse 2KM/kg na način da rubrika 36-povlastica, se ne popunjava, što je u suprotnosti sa odredbama Zakona o carinskoj politici i Zakona o carinskoj tarifi prema kojem se u ovaj odjeljak upisuje šifra propisane zakonske osnove za oslobađanje od neplaćanja, sniženje, odnosno povećanje stope carine, pa je uvidom u originalnu carinsku dokumentaciju utvrđeno je da je preduzeće MI "Lijanovići" d.o.o. u toku 2000, 2001 i 2002. godine izvršilo uvoz 43 pošiljke trgovačkog naziva pileće meso strojno iskošteno ili pileći separat preko graničnog prelaza Gorica, istu prijavilo u Carinsku ispostavu Mostar, zatim uskladištilo u carinsko skladište, a potom istu ocarinili počevši sa 25.07.2000. godine pa do 29.12.2002. godine, pa su u skladu sa aktom broj: 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine od Federalnog ministra finansija Dragana Čovića i dali upute svom zastupniku-špediteru "Interagent" d.o.o. iz Mostara da izvrše carinjenje bez plaćanja posebne takse za uvezenu količinu u toku 2000., 2001. i 2002. godine u ukupnoj količini 868.439,00 neto kg, na način da rubrika 36-povlastica, se ne popunjava, što je u suprotnosti sa odredbama Zakonu o carinskoj politici i Zakonu o carinskoj tarifi prema kojem se u ovaj odjeljak upisuje šifra propisane zakonske osnove za oslobađanje od neplaćanja, sniženje, odnosno povećanje stope carine, za koju su bili dužni platiti iznos od 1.736.878,00 KM budući da se visina takse od 2 KM/kg nije mijenjala.

U periodu od juna 2000. godine do aprila 2002. godine kao vlasnici preduzeća "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega i MI "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega koje obavljaju gospodarsku, djelatnost u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi za pravnu osobu u kojoj su zaposleni, sastavljanjem isprava neistinitog sadržaja, prikrivanjem činjenica neistinito prikazivali stanje i kretanje sredstava i rezultata poslovanja, uskraćivali plaćanje sredstava iz poreznih i drugih fiskalnih obaveza u Federaciji BiH, na način da je uvidom u originalnu carinsku dokumentaciju utvrđeno da su preduzeća "Lijanovići" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o da su uvozili mesne prerađevine-salame iz glave 16 carinske tarife, i kao takve prijavljivali na graničnim prelazima Osoje, Gorica i Doljani, a prilikom carinjenja u Carinskoj ispostavi Mostar, Cararnice Mostar iste carinili iz glave 02 carinske tarife na način da su gotove proizvode carinili kao sirovinu-meso (goveđe, svinjsko i pileće), začine i dodatke, pri čemu nisu plaćali posebne takse saglasno važećoj BiH legislativi ni za meso ni za mesne prerađevine, pa je na taj način u 2000. godini preduzeće MI "Lijanovići" d.o.o. ocarinilo 226 uvoza mesnih prerađevina za koje je podneseno 1407 JCI-a po kojima je naplaćeno 1.165.400,28 KM umjesto što je trebalo na ime carine, evidencije i posebne takse ukupan iznos od 12.872.201,68 KM te je manje obračunato pa time i manje plaćeno u

iznosu od 11.706.801,40 KM, s tim da u periodu od 28.06.2000. godine do 30.06.2000. godine nakon što je optuženi Dragan Čović u svojstvu federalnog ministra finansija potpisao akt broj 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine sa kojim tumačenjem nalaže da se može omogućiti provedba carinskog postupka temeljem Ugovora o dugoročnoj suradnji na način da se odvojeno carine sirovine, a odvojeno usluge, zaprimljeno i ocarinjeno kroz 134 JCI-a 61 pošiljka mesnih prerađevina, napravljenih od pilećeg mesa, a koje su uvezene u periodu od 08.03.1999. godine do 15.12.1999. godine i koje su stajale u carinskom skladištu 15, 12, 10 ili 6. mjeseci kao neocarinjenc iako je rok trajanja mesnih prerađevina 60 dana iz razloga što se ove pošiljke mesnih prerađevina napravljenih od pilećeg mesa nisu mogle cariniti kao meso i rad, a pošto nije uvezen pileći separat nego mesne prerađevine-gotov proizvod postojala je obaveza plaćanja posebne takse u iznosu od 3 KM/kg na te proizvode što potkrijepljuje činjenicu da su Lijanovići još od trećeg mjeseca 1999. godine očekivali izmjenu Odluke i izdvajanje tarifne oznake 0207 14 0000 za pileće iskošteno meso od naplate posebne takse, pa su u skladu sa aktom Federalnog ministarstva finansija i dali upute svom zastupniku-špediteru "Interagent" d.o.o. iz Mostara da izvrše carinjenje bez plaćanja posebne takse, a budući da Vijeće ministara nije mijenjalo Odluku već je u neizmijenjenom tekstu produžavalo, preduzeća u vlasništvu braće Lijanovića počinju sa slanjem upita koje je rezultiralo aktom br.: 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine, pa su u 2001. godini na taj način ocarinili 268 uvoza mesnih prerađevina za koje je podnešeno 1561 JCI-a po kojima je naplaćeno 1.555.421,42 KM umjesto što je trebalo na ime carine, evidencije i posebne takse ukupan iznos od 15.639.869,96 KM te je manje obračunato pa time i manje plaćeno u iznosu od 14.084.448,54 KM, te su u 2000. godini je na taj način ocarinili 37 uvoza za koje je podneseno 201 JCI-a po kojima je naplaćeno 270.770,36 KM umjesto što je trebalo obračunati na ime carine, evidencije i posebne takse ukupan iznos od 2.180.629,51 KM te je manje obračunato pa time i manje plaćeno u iznosu od 1.909.859,15 KM, pa je preduzeće "Lijanović" d.o.o. na gore opisani način ocarinilo 57 uvoza za koje je podneseno 248 JCI-a po kojima je naplaćeno 1.229.426,26 KM umjesto što je trebalo obračunati na ime carine, evidencije i posebne takse ukupan iznos od 2.048.228,43 KM te je manje obračunato pa time i manje plaćeno u iznosu od 1.818.802,17 KM, usljed čega su postupali suprotno zakonskim odredbama iz Zakona o vanjskotrgovinskoj politici BiH iz razloga što preduzeća "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega i MI "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega nisu realizirali nijedan ugovor o dugoročnoj proizvodnoj saradnji saglasno odredbama Zakona, jer su samo uvozili po osnovu takvih ugovora, a nisu ništa izvezili, mada je zakonska obaveza da vrijednost izvoza bude najmanje jednaka vrijednosti uvoza, te da se kupovina sirovine i obrada te sirovine obavljala u jednoj stranoj firmi što je vidljivo iz Ugovora da se kao potpisnici za firmu isporučioća mesa kao i za firmu prerađivača potpisuju iste strane osobe, sa istim adresama, i iz faktura sirovine i faktura rada da potječu od iste strane firme, s tim da su ti ugovori sa prerađivačem bili registrovani u Federalnom ministarstvu trgovine kao ugovori o dugoročnoj proizvodnoj saradnji te o istom izdato rješenje br.: 06-05-218/00 imajući u vidu da sama činjenica registracije ugovora ne podrazumijeva poseban način carinjenja, a preduzeća "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega i MI "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega nisu nikad tražila ni dobila saglasnost Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH ni odobrenje Federalnog ministarstva trgovine za uvozno-izvozno carinjenje robe bez prelaska carinske crte saglasno obavezama iz člana 9. Zakona o vanjskotrgovinskoj politici BiH, s čime su prikrili činjenicu da su Ugovore o dugoročnoj poslovnoj saradnji i Ugovore o isporuci sklapani,

potpisivali i registrirali isključivo radi posebnog fakturiranja sirovine i posebno rada, da bi se prilikom carinjenja moglo prijaviti meso i rad, a ne mesne prerađevine i izbjeglo plaćanje posebne takse na mesne prerađevine, usljed čega su odgovorne osobe u preduzećima "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega i MI "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega ostvarile direktne materijalne koristi za sebe od preduzeća "Lijanović" d.o.o. u iznosu od 9.152.289,17 KM i od preduzeća MI "Lijanović" u iznosu od 29.437.987,09 KM za koji iznos su oštetili budžet, a osim toga ostvarile su i indirektne koristi jer su na tržištu BiH mogli biti konkurentniji od ostalih mesoprerađivača koji su kod uvoza sirovina i gotovih mesnih prerađevina plaćali sve propisane uvozne dadžbine, uz nespornu činjenicu da se u postojećim peradarskim kapacitetima BiH za 2-3 mjeseca može imati dovoljne količine mesa peradi uz ugovoreni plasman.

7. JOZO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, JERKO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, MLADEN IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ i SLAVO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ- zajedno

U periodu od juna 2000. godine do aprila 2002. godine kao vlasnici preduzeća "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega i MI "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega su veći broj lažnih JCI isprava koje se odnose na carinjenje pilećeg separata upotrijebili kao prave na način da su davanjem uputa svom zastupniku-špediteru "Interagent" d.o.o. iz Mostara sa dopisom br. 07-483/99 od dana 27.12.1999. godine kojim dostavljaju dispozicije za carinjenje pilećeg separata iz razloga što su svu robu koja se odnosila na tarifni broj 0207.14. 0000 preduzeća u vlasništvu braće Lijanović u toku 1999. godine uskladištavali te naložili da dispozicije špediter zadrži kod sebe i ne predaje ih u postupak dok ne dobije odobrenje od preduzeća u vlasništvu braće Lijanović, nakon čega su preduzeća u vlasništvu braće Lijanović naložila ocarinjenje svih predmeta koji se odnose na pileći separat 25 odnosno 26. juna 2000 godine, nakon što su primili dopis Carinske uprave FBiH broj: D-6107 od 23.06.2000. godine sa kojima se Lijanovićima dostavlja odgovor na njihov akt br.: 07-235/00 od 21.2.2000. godine sa kojim je preduzeće "Lijanović" d.o.o. tražilo izdvajanje subgrupe za pileći separat i u privitku tog dopisa dostavljene kopije dopisa Federalnog ministarstva finansija br.: 01-16-2632/00 od 23.06.2000. godine, pa su tako preduzeća Lijanović davanjem uputstava svom špediteru izvršili carinjenje bez plaćanja posebne takse na način da prilikom popunjavanja JCI –a rubrika 36-povlastica, nisu popunjavali, što je u suprotnosti sa odredbama Zakona o carinskoj politici i Zakona o carinskoj tarifi prema kojem se u ovaj odjeljak upisuje šifra propisane zakonske osnove za oslobađanje od neplaćanja, sniženje, odnosno povećanje stope carine.

U periodu od juna 2000. godine do aprila 2002. godine kao vlasnici preduzeća "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega i MI "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega su veći broj lažnih JCI isprava koje se odnose na carinjenje mesnih prerađevina upotrijebili kao prave na način da su davanjem uputa svom zastupniku-špediteru "Interagent" d.o.o. iz Mostara da izvrši carinjenje bez plaćanja posebne takse tako da prilikom uvoza mesnih prerađevina-salame na graničnim prelazima Osoje, Gorica i Doljani ispunc JCI sa podacima iz glave 16 carinske tarife, carinjenje robe prema stanju u trenutku prelaska iste preko carinske crte odnosno carinio se je gotov proizvod, a prilikom carinjenja u Carinskoj ispostavi Mostar, Carinarnice Mostar iste carinili iz glave 02 carinske tarife na način da su popunjavali nove JCI u kojima su jednom JCI deklaracijom carinili meso

(goveđe, svinjsko i pileće), od kojih je proizvod napravljen, a jednom JCI deklaracijom rad koji je utrošen za proizvodnju istog proizvoda, pri čemu nisu plaćali posebne takse saglasno važećoj BiH legislativi ni za meso ni za mesne preradevine.

**8. JOZO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ, JERKO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ,
MLADEN IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ i SLAVO IVANKOVIĆ-LIJANOVIĆ-
zajedno**

U periodu od juna 2000. godine do aprila 2002. godine kao vlasnici preduzeća "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega i MI "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega u namjeri da izbjegnu plaćanje posebnih taksi-prelevmana koji su propisani Odlukom o određivanju proizvoda za koje se pri njihovom uvozu u 1999. godini plaća posebna taksa i o visini te takse (Službeni glasnik BiH 2/99, 10/99, 15/99, 8/00, 17/00, 36/00, 15/01, 33/01 i 17/02) koju je donijelo Vijeće ministara BiH, na način da prilikom uvoza pilećeg separata nisu prijavili shodno Zakonu o carinskoj politici- član 4. tačka 6, član 19 tačka 4 pod b) i član 117 tačke 1,2, i 3. prema kojem postoji obaveza prijavljivanja ukupnog carinskog duga u rubrici 47. JCI "obračun carine i carinskih dažbina" iz razloga što nisu primjenjivali Odluku o određivanju proizvoda za koje se pri njihovom uvozu u 1999. godini plaća posebna taksa i o visini te takse, usljed čega je ukupan dug obračunat u znatno manjem iznosu od onoga koji je trebao biti pa je na taj način izbjegnuto plaćanje posebnih taksi-prelevmana za preduzeće "Lijanović" d.o.o. u iznosu od 120.000,00 KM, a za preduzeće MI "Lijanović" u iznosu od 1.736.878,00 KM, te da isti nisu bili izuzeti plaćanja posebnih taksi-prelevmana u skladu sa aktom br.: 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine Federalnog ministra finansija optuženog Dragana Čovića jer isti u svojstvu federalnog ministra finansija nije bio nadležan da daje tumačenja Odluku o određivanju proizvoda za koje se pri njihovom uvozu u 1999. godini plaća posebna taksa i o visini te takse niti da odlučuje po pitanju eventualnog izuzimanja od primjene iste, već za to isključivu nadležnost ima donosilac Odluke odnosno Vijeće ministara BiH, usljed čega su neplaćanjem obaveza propisanim zakonskom legislativom pričinili štetu budžetu Federacije u iznosu za preduzeće "Lijanović" d.o.o. od 120.000,00 KM, a za preduzeće MI "Lijanović" u iznosu od 1.736.878,00 KM.

U periodu od juna 2000. godine do aprila 2002. godine kao vlasnici preduzeća "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega i MI "Lijanović" d.o.o. iz Širokog Brijega u namjeri da izbjegnu plaćanje posebnih taksi-prelevmana koji su propisani Odlukom o određivanju proizvoda za koje se pri njihovom uvozu u 1999. godini plaća posebna taksa i o visini te takse (Službeni glasnik BiH 2/99, 10/99, 15/99, 8/00, 17/00, 36/00, 15/01, 33/01 i 17/02) koju je donijelo Vijeće ministara BiH, na način da prilikom uvoza mesnih preradevina iz tarifne oznake 1601 –kobasice i slični proizvodi od mesa, su odvojeno carinili meso (goveđe, svinjsko i pileće), a odvojeno rad, što je imalo za posljedicu ne obračunavanje i ne plaćanje posebne takse u iznosu od 3 KM/kg za uvezeni gotov proizvod-mesne preradevine, jer je nepotrebno izračunavati iznos neplaćenih posebnih taksi za meso-sirovinu jer ono nije ni bilo predmet uvoza, te preduzeća u vlasništvu braće Lijanović nisu bila izuzeta od plaćanja posebnih taksi u skladu sa aktom broj: 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine Federalnog ministra finansija optuženog Dragana Čovića jer isti u svojstvu federalnog ministra finansija nije bio nadležan da daje tumačenja Odluku o određivanju proizvoda za koje se pri njihovom

uvozu u 1999. godini plaća posebna taksa i o visini te takse, već za to isključivu nadležnost ima donosilac Odluke odnosno Vijeće ministara BiH, pogotovo ne način da je potpuno pogrešno primjenjeno materijalno pravo i zamjenjena teza, jer se dugoročna proizvodna saradnja ne može podvesti pod privremeni izvoz na doradu, obradu ili oplemenjivanje iz razloga što sirovina nije predhodno uvezena i odomaćena-prošla postupak carinjenja, a primjena člana 9. Zakona o vanjskotrgovinskoj politici podrazumjeva prodaju domaće robe stranoj firmi-kupcu i njenu ponovnu kupnju od druge domaće firme-kupca, pri čemu roba ne napušta teritoriju BiH, ne prelazi granicu, uz postojanje suglasnosti državnog Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa i Rješenja, entitetskog Ministarstva trgovine, usljed čega je ukupan dug obračunat u znatno manjem iznosu od onoga koji je trebao biti pa je izbjegnuto plaćanje obaveza propisanih zakonskom legislativom za preduzeće "Lijanović" d.o.o. u iznosu od 9.152.289,17 KM, a za preduzeće MI "Lijanović" u iznosu od 27.701.109,09 KM, a za koji iznos su oštetili budžet Federacije BiH.

Izbjegavanjem plaćanja posebnih taksi-prelevmana u iznosu od 38.719.276,26 KM na uvezenu i deklarisanu robu preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. su na taj način umanjili ukupnu poresku osnovicu za obračun poreza na promet proizvoda i usluga, s obzirom da u poresku osnovicu ulazi i visina plaćenih posebnih pristojbi-prelevmana, čime su djelimično izbjegli plaćanje poreza dajući lažne podatke o činjenicama koje su od utjecaja na utvrđivanje iznosa ovakvih obaveza.

te optuženi **DRAGAN ČOVIĆ** da je:

zloupotrebom i prekoračenjem granica svojih službenih ovlaštenja kao ministar Federalnog ministarstva finansija, donio nezakonite upravne akte- mišljenja i tumačenja o primjeni carinskih i drugih propisa prema nadležnoj Carinskoj upravi FBiH, te iste nezakonite upravne akte – mišljenja ostavio na snazi do izmjene propisa i odluka na koje se doneseni akti odnose, i iste nije povukao iz primjene iako je bio upozoren na njihovu nezakonitost, te je primjenom tih mišljenja i tumačenja od strane nadležnih carinskih organa, omogućeno izbjegavanje plaćanja posebnih taksi - prelevmana za preduzeća "Lijanović" d.o.o. Široki Brijeg i MI "Lijanović" Široki Brijeg,

1. Optuženi Dragan Čović, zloupotrebom ovlaštenja ministra za finansije, dana 23.06.2000. godine telefonskim pozivom zatražio usmeno od Carinske uprave FBiH, odnosno direktora Filipa Andrića, da Federalnom ministarstvu finansija u vezi sa zahtjevom koji je firma "Lijanović" d.o.o. Široki Brijeg uputila Carinskoj upravi F BiH, uputi dopis - upit radi davanja pojašnjenja i hitnih smjernica u primjeni zakonskih propisa da li se na strojno iskošteno meso peradi naplaćuju posebne takse, nakon čega je optuženi Dragan Čović, tumačeći Odluku o određivanju proizvoda za koje se po njihovom uvozu plaća posebna pristojba, prekoračio granice svoje službene dužnosti na način da je donio i potpisao akt broj 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine sa kojim je dao Carinskoj upravi FBiH obvezujuće mišljenje da se na strojno iskošteno pileće i pureće meso i kožeice namijenjene za proizvodnju ne primjenjuju odredbe navedene Odluke, postupajući protivno Zakonu o vanjskotrgovinskoj politici BiH (Službeni glasnik BiH 7/98), prema kojem kontrolu nad primjenom ovog zakona vrši Ministarstvo vanjske trgovine, a Vijeće ministara donosi podzakonske akte i druge propise na osnovu ovog zakona na prijedlog ministarstva vanjske trgovine BiH kao i propisuje primjenu zaštitnih mjera, čiji prijedlog sačinjava Ministarstvo

vanjske trgovine BiH uz pribavljeno mišljenje entiteta, te postupajući protivno Odluci o određivanju proizvoda za koje se pri njihovom uvozu u 1999. godini plaća posebna taksa i o visini te takse (Službeni glasnik BiH 2/99, 10/99, 15/99, 8/00, 17/00, 36/00, 15/01, 33/01 i 17/02) Vijeća ministara čije je važenje produžio Visoki predstavnik za BiH do 30.06.2000. godine prema kojoj se posebna taksa plaća pri uvozu proizvoda na carinsko područje BiH bez obzira na zemlju njihovog porijekla s ciljem ujednačavanja uslova trgovanja domaćim poljoprivredno-prehrambenim proizvodima na tržištu BiH sa uvoznim proizvodima, postupajući protivno Zakonu o Carinskoj tarifi BiH (Službeni glasnik BiH br.1/98, 21/02) prema kojem se carinske i ostale uvozne pristojbe naplaćuju na robu koja se uvozi, unosi ili prima u carinsko područje BiH po stopama određenim u Carinskoj tarifi koja je sastavni dio ovog zakona u kojoj su do aprila 2002. godine postojale samo dvije tarifne oznake u koje su se svrstavale sve kategorije smrznutog iskoštenog pilećeg i purećeg mesa i to: domaća piletina 0207 14 00 00- isječeni komadi i otpaci, smrznuti i puretina 0207 27 00 00- iskošteni komadi i otpaci, smrznuti, te se svaka uvezena roba mora svrstati u jednu od ovih tarifnih oznaka nomenklature robe, pa se ne može ni dovoditi u pitanje kako svrstati "pileći separat", a u slučajevima gdje se smatra da je potrebno dodatno rasčlanjivanje robe, ono će se zasnivati na odluci donesenoj od strane Vijeća ministara, nakon čega je optuženi Dragan Čović izdao naredbu djelatnicima protokola u Federalnom ministarstvu finansija u suprotnosti sa Uredbom o kancelarijskom poslovanju organa uprave i službi za upravu u Federaciji BiH (Službeni glasnik FBiH 20/98, 49/98 i 5/00) da se za akt broj 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine u djelovodnom protokolu unaprijed rezerviše broj protokola, pa je pod rukopisno upisanim brojevima prenosa umjesto broja akta "16" upisano "49", a sa istim osnovnim brojem 2632, što je broj drugog akta: 01-49-2632/00 izdanog na isti dan, 23.06.2000. godine od strane optuženog Dragana Čovića kojim daje suglasnost za nazočnost predstavniku Carinske uprave FBiH na razgovorima o parafiranju ugovora, te je u rubrici "Predmet" ostavljeno polje prazno, nakon čega su ovlaštene službe carinske uprave primjenjujući nezakoniti akt koji im je izdao optuženi Dragan Čović u periodu od juna 2000. do aprila 2002. godine oslobodili preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. plaćanja pripadajućih posebnih taksi-prelevmana na deklarisanu uvezenu količinu pilećeg separata u navedenom periodu, te su na opisan način izbjegli plaćanje posebnih taksi-prelevmana te ostvarili protivpravnu imovinsku korist, od toga korist za preduzeće "Lijanović" d.o.o. u iznosu od 120.000,00 KM i MI "Lijanović" d.o.o u iznosu od 1.736.878,00 KM, a za koji iznos su istovremeno oštetili budžet Federacije BiH i indirektno budžet Bosne i Hercegovine u pripadajućem dijelu iz naznačene vrste prihoda,

2. Optuženi Dragan Čović zloupotrebom ovlaštenja ministra za finansije, dana 23.06.2000. godine telefonskim pozivom zatražio usmeno od Carinske uprave FBiH, odnosno direktora Filipa Andrića, da Federalnom ministarstvu finansija u vezi sa zahtjevom koji je firma "Lijanović" d.o.o. Široki Brijeg uputila Carinskoj upravi FBiH, uputi dopis - upit sa kojim Carinska uprava FBiH od optuženog Dragana Čovića traži mišljenje o carinskom postupku po osnovu Ugovora o dugoročnoj poslovnoj suradnji sa inozemnim partnerom na način da se odvojeno carine sirovine, a odvojeno usluge, nakon čega je optuženi Dragan Čović, tumačeći carinske propise u svezi sa carinskim postupkom po osnovu Ugovora o dugoročnoj poslovnoj suradnji sa inozemnim partnerom, prekoračio granice svoje službene dužnosti na način da je donio i potpisao akt broj 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine sa kojim je dao Carinskoj upravi FBiH obvezujuće mišljenje da se može omogućiti provedba carinskog postupka temeljem Ugovora o dugoročnoj suradnji na način naveden u dopisu, čime je postupio protivno odredbi člana III.1.Ustava BiH, prema kojoj su pitanja

vanjskotrgovinske politike i carinske politike u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine, postupajući protivno Zakonu o vanjskotrgovinskoj politici BiH (Službeni glasnik BiH 7/98), prema kojem izuzetno resorna ministarstva entiteta, uz saglasnost Ministarstva vanjske trgovine BiH, mogu izdati odobrenje da se izvrši izvozno uvozno carinjenje robe i bez prelaska carinske linije, ako je zaključen ugovor sa stranim licem i ako se smanjuju troškovi transporta robe, s tim da je dugoročna proizvodna saradnja poseban instrument s kojim se podrazumijeva svaki dugoročni ugovorni odnos u trajanju od najmanje tri godine između domaćeg pravnog lica koje obavlja proizvodne aktivnosti u BiH i stranog pravnog lica, koje se tiče razvoja, uvođenja proizvodnje, proizvodnje i uzajamnim snabdijevanjem proizvodima i njihovim sastavnim dijelovima s tim da vrijednost roba izvezenih na osnovu ugovora iz dugoročne proizvodne saradnje mora biti najmanje jednaka vrijednosti roba uvezenih na osnovu istog ugovora, dakle ne postoje posebne carinske procedure za uvoz i izvoz roba naslovljene kao procedure po osnovu ugovora o dugoročnoj proizvodnoj saradnji sa inozemnim partnerom, postupajući protivno Zakonu o carinskoj politici BiH (Službeni glasnik BiH 21/98, 34/00 i 10/02) prema kojem je procedurom privremenog izvoza dopušteno da se roba iz BiH privremeno izveze iz carinskog područja BiH kako bi prešla proces obrade, odnosno da se proizvodi koji nastanu u tim procesima stave u slobodan promet, a po povratku robe uvozne pristojbe se plaćaju na troškove procesa obrade, materijala, komponenti i sličnih stavki koje su ugrađene u robu, s tim da se rješenje za privremeni uvoz ili privremeni izvoz izdaje na zahtjev osobe koja koristi robu ili osoba koja je preduzela korake da ona bude korištena, pa je tako optuženi Dragan Čović neutemeljeno dao tumačenje da se može omogućiti provođenje carinskog postupka po osnovu ugovora o dugoročnoj poslovnoj saradnji sa inozemnim partnerom na način da se odvojeno carine sirovine, a odvojeno rad tj. na način koji važi za poslove vanjske obrade, nakon čega je izdao naredbu djelatnicima protokola u suprotnosti sa Uredbom o kancelarijskom poslovanju organa uprave i službi za upravu u Federaciji BiH (Službeni glasnik FBiH 20/98, 49/98 i 5/00) da se za akt broj 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine u djelovodnom protokolu unaprijed rezervišć broj protokola, pa je pod rukopisno upisanim brojevima prenosa "16" i osnovnim brojem 2631 u rubrici "Predmet" ostavljeno polje prazno, nakon čega su ovlaštene službe carinske uprave FBiH primjenjujući nezakoniti akt koji im je izdao optuženi Dragan Čović u periodu od juna 2000. godine do aprila 2002. godine oslobodili preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. plaćanja pripadajućih posebnih taksi-prelevmana na deklarisanu uvezenu količinu mesnih prerađevina u navedenom periodu, te na opisani način izbjegli plaćanje posebnih taksi-prelevmana i ostvarili protivpravnu imovinsku korist, za preduzeće "Lijanović" d.o.o. u iznosu od 9.152.289,17 KM i MI "Lijanović" d.o.o. u iznosu od 27.701.109,09 KM, a za koji iznos je istovremeno oštetio budžet Federacije BiH i indirektno budžet Bosne i Hercegovine u pripadajućem dijelu iz naznačene vrste prihoda.

3. Nakon što je optuženi Dragan Čović na način opisan pod tačkama 1. i 2. donio nezakonite upravne akte i nakon što su firme "Lijanović" d.o.o. Široki Brijeg i MI "Lijanovići" Široki Brijeg- primjenom tih akata izbjegli plaćanje posebnih taksi-prelevmana kako je to opisano u tački 1. i 2. izmjenjene optužnice, optuženi Čović Dragan je postupajući u svojstvu ministra finansija povredom zakona, propuštanjem dužnosti nadzora, očito nesavjesno postupao u vršenju dužnosti, na način da nije povukao nezakonite akte broj: 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine i broj 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine, protivno upozorenjima upućenim od strane zamjenika direktora Carinske uprave FBiH Fuada Kasumovića broj: 0902 D-7108 od dana 25.07.2000. godine svim

Carinarnicama i između ostalih i Federalnom ministarstvu finansija u kojem se navodi da je navedena problematika u nadležnosti institucija države Bosne i Hercegovine odnosno Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH, a sa kojim je optuženi Dragan Čović bio upoznat i upozorenja od ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH Mirsada Kurtovića broj: 01-445/00 od dana 28.07.2000. godine u kojem se navodi da se smatra neophodnim da se stave van snage tumačenja Federalnog ministarstva finansija i izda nalog svim carinarnicama na području Federacije BiH da po službenoj dužnosti izvrše naknadnu naplatu, nakon čega se direktor Carinske uprave FBiH Filip Andrić po dobijanju naprijed navedenog dopisa br.: 01-445/00 od 28.07.2000. godine Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa obratio Federalnom ministru finansija i tražio mišljenje o istom i to aktom broj: 0901-D-7448 od 03.08.2000. godine u kojem od optuženog Dragana Čovića u svojstvu federalnog ministra finansija traži da se očituje o aktu Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH, na koji optuženi Dragan Čović nikada nije dao odgovor, pa se postupak carinjenja robe preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. na način da se prilikom utvrđivanja visine carinskog duga ne obračunava posebna taksa nastavilo sve do 05.04.2002. godine, kada tadašnji direktor Carinske uprave FBiH Slavko Sikirić aktom broj: 0901 16-8-3180/02 stavlja van snage ranija tumačenja i postupanja te nalaže naplatu posebne takse, koju preduzeća "Lijanović" d.o.o. i MI "Lijanović" d.o.o. do tada nisu plaćala usljed primjene nezakonitih akata optuženog Dragana Čovića federalnog ministra finansija broj 01-16-2631/00 od dana 23.06.2000. godine i broj 01-16-2632/00 od dana 23.06.2000. godine, a čija visina je do tog trenutka iznosila 38.719.276,26 KM.

Čime bi optuženi Jozo Ivanković- Lijanović, Jerko Ivanković- Lijanović, Slavo Ivanković- Lijanović i Mladen Ivanković- Lijanović počinili:

- o Radnjama opisanim po svim tačkama izmjenjene optužnice od 15.11.2007. godine krivično djelo organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona BiH (Službeni glasnik 37/03),
- o Radnjama opisanim po tačkama 1. 2. i 3. krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlasti iz člana 358. stav 3. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98), a u svezi sa članom 24. Krivičnog zakona FBiH i članom 30. Krivičnog zakona BiH,
- o Radnjama opisanim pod tačkom 6. krivično djelo zloupotreba ovlasti u privredi iz člana 259. stav 2. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98),
- o Radnjama opisanim pod tačkom 7. krivično djelo krivotvorenje dokumenata iz člana 351. stav 3. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98),
- o Radnjama opisanim pod tačkom 8. krivično djelo porezna utaja iz člana 272. stav 2. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98),

Čime bi optuženi Dragan Čović radnjama opisanim pod tačkama 1., 2. i 3. izmijenjene optužnice od 29.05.2008. godine počinio krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlasti iz člana 358. stav 3. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98).

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u odnosu na optužene Jozu Ivankovića- Lijanovića, Jerku Ivankovića- Lijanovića, Slavu Ivankovića- Lijanovića i Mladena Ivankovića- Lijanovića padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Na osnovu člana 189. stav 3. odluku o troškovima krivičnog postupka u odnosu na optuženog Dragana Čovića donijeće nadležni sud.

Na osnovu člana 198. stav 3. ZKP BiH oštećena Federacija Bosne i Hercegovine sa eventualnim imovinsko-pravnim zahtjevom se upućuje na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj X-K-05/02 od 17.11.2006. godine, prvooptuženi Dragan Čović oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci navedene presude pod tačkom 3. učinio krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlasti iz člana 358. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (Službene novine FBiH 43/98), dok su optuženi Jozo Ivanković-Lijanović, Slavo Ivanković-Lijanović, Mladen Ivanković-Lijanović, Jerko Ivanković-Lijanović oslobođeni za radnje opisane u tački 3. izreke prvostepene presude. Istom presudom, optuženi Jozo Ivanković-Lijanović, Slavo Ivanković-Lijanović, Mladen Ivanković-Lijanović, Jerko Ivanković-Lijanović, Dragan Čović, Mato Tadić i Zdravko Lučić na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH oslobođeni su od optužbe za radnje opisane u izreci prvostepene presude pod tačkama 1., 2., te od 4. do 8. čime bi počinili krivično djelo organizirani kriminal iz člana 250. KZ BiH, u vezi sa krivičnim djelima zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 358. stav 3. KZ FBiH, davanje mita iz člana 363. KZ FBiH, davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 218. KZ FBiH, zloupotrebe ovlasti u gospodarstvu iz člana 259. stav 2. KZ FBiH, krivotvorenje isprave iz člana 351. stav 3. KZ FBiH, te porezna utaja iz člana 272. stav 2. KZ FBiH. Za naprijed navedeno krivično djelo, sud je prvooptuženog Dragana Čovića osudio na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, te ga na osnovu člana 188. stav 1. ZKP BiH obavezao da u pogledu osuđujućeg dijela presude nadoknadi troškove krivičnog postupka, o visini kojih je sud trebao odlučiti posebnim rješenjem po pribavljanju relevantnih podataka. Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH troškovi krivičnog postupka u odnosu na oslobađajući dio presude padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv prvostepene presude žalbe su blagovremeno izjavili Tužiteljstvo BiH i prvooptuženi Dragan Čović po svojim braniocima. Odlučujući po izjavljenim žalbama, vijeće Apelacionog odjeljenja ovog Suda je 11.09.2007. godine donijelo rješenje kojim su uvažene žalbe Tužiteljstva BiH i branitelja prvooptuženog Dragana Čovića, pa je presuda Suda BiH broj X-K-05/02 od 17.11.2006. godine ukinuta i određeno je održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Odjela II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju Suda BiH. Tužiteljstvo BiH nije uložilo žalbu u odnosu na optužene Matu Tadića i Zdravka Lučića, stoga je prvostepena presuda postala pravosnažna u odnosu na iste. Nadalje, iz sadržaja žalbe Tužiteljstva proizilazilo je da se žalbeni prigovori ne odnose na radnje pobliže opisane pod tačkama 4. i 5. izreke prvostepene presude, kojom su optuženi Jozo Ivanković-Lijanović, Jerko Ivanković-Lijanović, Mladen Ivanković-Lijanović, Slavo Ivanković-Lijanović i Zdravko Lučić, zajedno za radnje opisane pod tačkom 4. izreke prvostepene presude na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH oslobođeni od optužbe za krivično djelo davanja mita iz člana 363. u vezi sa članom 24. KZ FBiH, a optuženi Zdravko Lučić za krivično djelo davanje mita iz 363. KZ BiH, te optuženi Jozo Ivanković-Lijanović, Jerko Ivanković-Lijanović, Mladen Ivanković-Lijanović, Slavo Ivanković-Lijanović i Mato

Tadić zajedno, za radnje opisane pod tačkom 5. izreke presude na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH oslobođeni od optužbe za krivično djelo davanja dara i drugih oblika koristi iz člana 218. KZ BiH, a optuženi Mato Tadić za krivilno djelo zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. KZ BiH, te je prvostepena presuda pravosnažna u odnosu na ove tačke izreke presude.

Dana 20.11.2007. godine, sud je zaprimio izmijenjenu optužnicu Tužiteljstva BiH broj KT-277/04 od 15.11.2008. godine, kojom se optuženi Jozo Ivanković-Lijanović, Jerko Ivanković-Lijanović, Slavo Ivanković-Lijanović i Mladen Ivanković-Lijanović terete da su radnjama opisanim u svim tačkama svim tačkama izmjenjene optužnice počinili krivično djelo organizovanog kriminala iz člana 250. stav 3. Krivičnog zakona BiH (Službeni glasnik 37/03); radnjama opisanim po tačkama 1. 2. i 3. krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlasti iz člana 358. stav 3. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98), a u svezi sa članom 24. Krivičnog zakona FBiH i članom 30. Krivičnog zakona BiH; radnjama opisanim pod tačkom 6. krivično djelo zloupotreba ovlasti u privredi iz člana 259. stav 2. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98); radnjama opisanim pod tačkom 7. krivično djelo krivotvorenje dokumenata iz člana 351. stav 3. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98); radnjama opisanim pod tačkom 8. krivično djelo porezna utaja iz člana 272. stav 2. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98); te optuženi Dragan Čović tereti da je radnjama opisanim pod tačkom 1., 2. i 3. izmjenjene optužnice krivično djelo organizovanog kriminala iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona BiH (Službeni glasnik 37/03) i krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlasti iz člana 358. stav 3. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98).

Pretnes pred vijećem Apelacionog odjeljenja započeo je dana 21.11.2007. godine. Na pretresu pred vijećem Apelacionog odljenja, vijeće je, u smislu odredbe člana 317. stav 2. ZKP BiH, ustanovilo da nije potrebno ponovno izvoditi sve dokaze koji su već izvedeni u prvostepenom postupku, već u cilju otklanjanja bitnih povreda odredaba krivičnog postupka učinjenih u toku provstepenog postupka odredilo da se ponovno preslušaju audio-video snimci sa prvostepenog glavnog pretresa kada su svjedočili Mirsad Kurtović, Filip Andrić, Slavko Sikirić, Fuad Kasumović i Vjekoslav Vuković.

Stranke u postupku su sudu dostavili svoje prijedloge za izvođenje dokaza, i to tužitelj podneskom od 28.03.2008. godine, te branitelji optuženih Jose Ivankovića-Lijanovića, Mladena Ivankovića-Lijanovića, Jerke Ivankovića-Lijanovića i Slave Ivankovića-Lijanovića podneskom od 26.03.2007. godinc. Branitelj optuženog Dragana Čovića je podneskom od 31.03.2008. godine izvijestio je sud da odbrana prvooptuženog nema dokaznih prijedloga.

Od navedenih dokaznih prijedloga, Apelaciono vijeće je prihvatilo djelimično prijedlog tužitelja, te su svjedoci Kasumović Fuad i Filipa Andrića, pozvani da neposredno budu dodatno saslušani pred Apelacionim vijećem. Preostali prijedlozi su odbijeni kao neosnovani. U pogledu prijedloga koji su se odnosili na izvođenje novih dokaza, tužitelj nije dokazao da novi koje predlaže pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti predstavljeni na glavnom pretresu, stoga vijeće nije prihvatilo izvođenje istih. Tužitelj je dana 24.04.2008. godine podnio prijedlog za razmatranje odluke o prijedlogu dokaza Tužiteljstva BiH, koji je odbijen kao neosnovan, iz razloga što tužitelj sudu nije predočio nove činjenice ili okolnosti uzljed kojih bi stanje stvari bilo drugačije u odnosu na prethodno podneseni prijedlog od 28.03.2008. o kojem je svoju odluku već bilo donijelo ovo vijeće.

Dana 05.05.2008. godine okončan je dokazni postupak pred vijećem Apelacionog odjeljenja, nakon čega je Sud dana 29.05.2008. godine zaprimio podnesak u kojem tužitelj obavještava sud da je Tužiteljstvo BiH odlučilo da odustane od optužbi prema optuženima Jozi Ivanković-Lijanović, Jerki Ivanković-Lijanović, Slavi Ivanković-Lijanović i Mladenu Ivanković-Lijanović. U prilogu navedenog dopisa sudu je dostavljena izmijenjena optužnica Tužiteljstva BiH broj KT-277/04, kojom se optuženi Dragan Čović tereti da je radnjama opisanim pod tačkama od 1. do 3. izmijenjene optužnice počinio krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlasti iz člana 358. stav 3. Krivičnog zakona FBiH (Službeni glasnik FBiH 43/98).

S obzirom da je odustanak tužitelja od optužnice u odnosu na optužene Jozu Ivanković-Lijanović, Jerku Ivanković-Lijanović, Slavu Ivanković-Lijanović i Mladenu Ivanković-Lijanović neupitno izričit, sud je postupio u skladu sa imperativnom odredbom člana 283. tačka c) ZKP BiH, te donio presudu kojom se optužba odbija. Naime, tužitelj ima pravo da raspolaže tužbenim zahtjevom, te može odustati od krivičnog zahtjeva od započinjanja do okončanja glavnog pretresa, kao i u drugostepenom postupku, bez zakonske obaveze obrazlaganja svog odustanka. Saglasno principu akuzatornosti, krivični postupak se može voditi samo ako postoji zahtjev tužitelja, bez obzira o kojem se stadiju krivičnog postupka radi, te u procesnoj situaciji kada tužitelj odustane od optužnice, sud je dužan donijeti presudu kojom se optužba odbija, što je u konkretnom slučaju i učinjeno.

Nadalje, odredbom člana 28. stav 1. ZKP BiH, propisano je da je sud dužan paziti na svoju nadležnost i čim primijeti da nije nadležan oglasiti se nenadležnim. Ova zakonska odredba propisuje dužnost suda da pazi na svoju nadležnost, te u smislu ovog člana u pitanju je isključivo stvarna nadležnost propisana članom 23. stav 1. ZKP BiH. Podjednaka obaveza proizilazi i iz odredbe člana 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama (u daljem tekstu: EKLP), prema kojoj svako ima pravo da mu slučaj ispita zakonom ustanovljeni sud. Prema sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP), sud u suštini karakteriše njegova sudska funkcija, odnosno to što donosi odluku o pitanjima u njegovoj nadležnosti na osnovu načela vladavine prava, i u postupku koji je sproveden na propisan način.¹ Dužnost je suda da pazi na svoju zakonom propisanu nadležnost ne smao na početku postupka, već i u svakoj daljnjoj fazi, odnosno stadiju postupka. Ukoliko sud poslije započetog glavnog pretresa utvrdi da nije stvarno nadležan za suđenje, ima donijeti presudu kojom se optužba odbija zbog nenadležnosti suda u skladu sa odredbom člana 283. tačka a) ZKP BiH.

Odredba člana 23. stav 1. ZKP BiH propisuje stvarnu nadležnost Suda, pod čim se podrazumijevaju njegova ovlaštenja da rješava određenu vrstu krivičnih predmeta ili da preuzima određene vrste procesnih radnji ili da obavlja i druge poslove propisane zakonom. Pored navedene odredbe i odredbe člana 13. Zakona o Sudu BiH (u daljem tekstu: ZoS BiH) propisuju nadležnost Suda u krivičnim stvarima.

Sud konstatuje činjenicu da se izmjenjenom optužnicom Tužiteljstva BiH broj KT-277/04 od 29.05.2008. godine, optuženom Draganu Čoviću na teret stavlja da je radnjama poblje opisanim u tačkama od 1. do 3. izmijenjene optužnice počinio krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlasti iz člana 358. stav 3. KZ FBiH. Vijeće nalazi da Sud BiH nije nadležan za

¹ Presuda, *H. protiv Belgije* od 30. novembra 1987. Serija A broj 127., str. 34

presuđenje u ovoj krivičnopravnoj stvari, jer krivično djelo koje se optuženom stavlja na teret nije u nadležnosti ovog Suda, a ni sam tužitelj u izmijenjoj optužnici se nije pozvao na član 13. ZoS BiH. Dakle tužitelj konačnom i izmjenjenom optužnicom optuženog Dragana Čovića optužuje isključivo i jedino zbog krivičnog djela iz člana 358. stav 3. KZ FBiH, što je dispozicija tužitelja u smislu odredbi člana 275. ZKP BiH kada ocjeni da izvedeni dokazi ukazuju da se izmjenilo činjenično stanje izneseno u optužnici.

Sud je dužan presudom odbiti optužbu ako nije nadležan za presuđenje konkretnog krivičnog djela, odnosno onda kad postoje prepreke za raspravljanje o glavnom predmetu krivičnog postupka. Zakon nalaže sudu da kontinuirano prati postojanje uvjeta za vođenje postupka i da donese presudu kojom se optužba odbija uvijek kad zaključi da zakonski uvjeti nisu ispunjeni. Stoga je vijeće i donijelo odluku u smislu odredbe člana 283. tačka a) ZKP BiH, odnosno odbilo optužbu zbog nenadležnosti suda.

S obzirom da je sud donio odluku kojom se optužba odbija, dužan je donijeti odluku da svi troškovi krivičnog postupka iz člana 185. stav 2. tačke a) do f) ZKP BiH, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na terete budžetskih sredstava. Stoga je sud na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH donio odluku da troškovi krivičnog postupka u odnosu na optužene Jozu Ivankovića- Lijanovića, Jerku Ivankovića- Lijanovića, Slavu Ivankovića- Lijanovića i Mladena Ivankovića- Lijanovića padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Na osnovu člana 189. stav 3. sud je donio odluku da će odluku o troškovima krivičnog postupka u odnosu na optuženog Dragana Čovića donijeti nadležni sud. U smislu ove odredbe, nadležni sud je dužan da riješi jednom odlukom o troškovima postupka nastalim pred nenadležnim sudom i u postupku koji je bude proveden pred nadležnim sudom.

Na osnovu člana 198. stav 3. ZKP BiH sud je donio odluku da se oštećena Federacija Bosne i Hercegovine sa eventualnim imovinsko-pravnim zahtjevom uputi na parnicu.

Vijeće nalazi potrebnim istaći da bi tužitelj trebao preduzeti mjere da se o predmetnom krivičnom djelu, u odnosu na koje je donesena presuda kojom se optužba odbija zbog nenadležnosti ovog Suda, raspravi pred nadležnim sudom.

Zapisničar:
Melika Bušatlić

Melika Bušatlić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Davorin Jukić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.